

Kutya

Собака

Körülhemperegted a fákat,
Leráztad irtózatod,
Szabad vagy – horpaszodban már csak
A belek láncát lógatod.

De - míg buzgalmad feledi
Az udvart, tornáctól az ólig -
A vadvizekre emberi
Dühök homloka ráncolódik.

A felhők közt bakancsszögek:
Rúgások csillagképei;
Lekushadsz, s rettegő szemed
Füvek pillája verdesi.

S amint a holdon feltűnik
Eszelős, hű tekinteted,
Mint egy nagy gazda lábait,
Végigszagolod a fűzeket.

(A Baka István művei. Versek című kötetből.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)